

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دمیتری سدوف - (Dmitriy Sedov)

برگردان از: ا. م. شیری

۰۲ سپتمبر ۲۰۱۸

خصوصی سازی جنگ یا تسویه حساب های قبیله‌ئی؟

در خصوص "ستراتژی جدید" دونالد ترامپ در افغانستان

یک سال از آن هنگام گذشت، که رئیس جمهور امریکا دونالد ترامپ ستراتیژی جدید افغانستان خود را اعلام کرد. البته، آن ستراتیژی با وعده‌های دوره مبارزات انتخاباتی ترامپ که "ماجرای جویی" اسلاف خود را بشدت تقبیح می‌نمود و بر دفن میلیاردها دالر در این گودال بی‌انتهای و پایان عملیات جنگی تأکید می‌کرد، تفاوت بنیادی دارد.

شگفت‌آور این است که "ستراتژی جدید" ترامپ بسیار شبیه ستراتیژی جورج بوش پسر است. ماهیت آن عبارت است از کسب پیروزی نظامی کامل بر "طالبان"، که امریکائی‌ها از ۱۷ پیش به دنبال آن هستند. تازگی این ستراتیژی فقط در این است، که ترامپ از "ستراتژی سازندگی ملی" در افغانستان امتناع کرد. از قرار معلوم گران می‌شود.

رئیس جمهور امریکا اظهار داشت: "تعهدات ما نامحدود نیست و حمایت ما اختیار تام محسوب نمی‌شود. دولت افغانستان باید سهم خود را از بار نظامی، سیاسی و اقتصادی به دوش بکشد" و در مورد ایده خروج نیروهای امریکا گفت: "خروج شتابزده موجب ایجاد خلأی می‌گردد، که بی‌درنگ تروریست‌ها پر خواهند کرد". این را می‌توان چنین تعبیر نمود، که حضور نیروهای امریکائی در افغانستان دائمی خواهد بود.

جان مک‌کین (گورش گم باد!) که این تصمیم ترامپ را "رسیده از مدتها پیش" توصیف کرد، به ویژه این مسأله را مهم دانست، که "در ستراتیژی اعلام شده جدید هیچ مدت و برنامه خروجی وجود ندارد: آن در نوع خود تضمین این است که تصمیم دایر بر کاهش نیروهای ما در آینده بر اساس شرایط مشخص اتخاذ خواهد شد". تا کنون ۲۴۴۰ نظامی امریکائی در افغانستان کشته و ۱۷۶۷۴ نفر دیگر مجروح گردیده است.

مخالفان ترامپ بلادرنگ به این واکنش نشان دادند. **نانسی پلوسی** رهبر دموکرات‌ها در مجلس نمایندگان امریکا تصریح نمود: "در حالی که رئیس جمهور ترامپ می‌گوید که تعداد نظامیان در آنجا کاهش نخواهد یافت، همین طور هم برنامه‌ای برای خروج آن‌ها وجود ندارد، او روشن می‌کند، که نیروهای امریکائی به مدت نامحدود در آنجا حضور خواهند داشت و امریکائی‌ها هم کشته خواهند شد و دولت نیز در مقابل مردم امریکا پاسخگو نخواهد بود".

۲۲ اگست یک سال از زمان اعلام "ستراتژی جدید" گذشت. همه کارشناسان عملاً متفق‌القول اند، که اوضاع در افغانستان خراب‌تر شده است. "طالبان" بخش قابل ملاحظه‌ای از کشور را کنترل می‌کند. چندی پیش هم‌زمان با انتشار

پیام تبریک رئیس جمهور اشرف غنی به مناسبت عید قربان به مردم افغانستان، طالبان ارگ ریاست جمهوری (منطقه کاملاً محافظت شده کابل) را مورد حمله راکتی قرار دادند.

جارت بلانک، پژوهشگر ارشد بنیاد کارنگی، نماینده ویژه سابق در امور افغانستان و پاکستان در دولت بارک اوباما می‌گوید: "ستراتژی اعلام شده سال پیش، فقط نسخه کمی نوسازی شده همان ستراتیژی هست که باعث وضعیت موجود گردید".

نگرانی‌هایی در این باره اظهار می‌شود، که وضع موجود ترمپ را برای در نظر گرفتن پیشنهاد **اریک پرنس-مؤسس کمپانی نظامی خصوصی بلکواتر** -مبنی بر خصوصی‌سازی جنگ افغانستان، به عبارت دیگر، دایر بر جایگزینی مزدوران به جای ارتش منظم آمریکا به طور جدی وادار خواهد کرد.

اریک پرنس در مصاحبه با *ان بی سی* ضمن انتقاد از "ستراتژی جدید" خاطر نشان نمود، که مشاوران ترمپ با القاء این که پیروزی همین جا پشت در است، از اوضاع افغانستان تصویر صورتی رنگ برای رئیس جمهور ترسیم می‌نمایند. بنیانگذار بلکواتر مهره خوب مطلعی شمرده می‌شود. **چارل کوشنر** داماد رئیس جمهور و **بتسی دیوس** خواهر اریک پرنس وزیر آموزش و پرورش آمریکا از حلقه مرتبطین با او هستند.

علاقه مندی ترمپ به بهره‌گیری از کمپانی ارتش خصوصی در افغانستان با این مدعا جان گرفت، که خصوصی‌سازی جنگ موجب صرفه‌جویی در مصرف بودجه می‌شود. طبق برنامه، ایالات متحده آمریکا با این کار می‌تواند ۵۰ میلیارد دلار صرفه‌جویی نماید. بر اساس این برنامه، تمامی این ساختار مزدور باید تحت مدیریت فرستاده ویژه به افغانستان، که در ارتباط مستقیم با رئیس جمهور آمریکا و هم‌آهنگ با دولت افغانستان خواهد بود، عمل کند.

از قرار معلوم، تغییرات در افغانستان قریب‌الوقوع است. در ماه جولای رئیس جمهور وزیر خارجه مایک پمپئو را با هدف بررسی اوضاع در محل، تشدید نظارت بر رخدادهای افغانستان و برای گزارش دهی هفته دو بار در این باره به او به کابل فرستاد. اخراج مخالفان خصوصی‌سازی از کابینه، مانند **رکس تیلرسون** وزیر خارجه و **هربرت مک‌ماسستر** مشاور امنیت ملی توسط رئیس جمهور از نزدیک بودن تغییرات حکایت می‌کند. پژوهشگر ارشد مرکز پیشرفت آمریکا **براین کتولیس** می‌گوید: "خصوصی کردن جنگ درک این واقعیت را برای کنگره آمریکا دشوار می‌سازد، که در آنجا چه روی می‌دهد. وضعیت آشفته، هر چه بیشتر آشفته‌تر می‌شود. در این صورت، ارزان تمام شدن به هیچ وجه در خدمت اهداف امنیت ملی نخواهد بود".

در پرونده شرکت‌های نظامی خصوصی تنها یک رسوایی بزرگ در ارتباط با تخلف از قوانین کشورهای خارجی و جنگ وجود ندارد. به عنوان مثال، در سال ۲۰۰۷ دسته‌های مسلح بلکواتر مستقیماً به روی تجمع شهروندان غیرنظامی در بغداد آتش گشودند. در نتیجه آن ۱۷ غیرنظامی کشته و ۱۸ نفر دیگر مجروح شدند. در سال ۲۰۱۰ کمبیسون سنای کنگره آمریکا در امور نیروهای مسلح گزارشی منتشر کرد، که بر اساس آن رهبری شرکت نظامی خصوصی "آرمور گروه" به فرماندهان میدانی گروه‌های مسلح افغانستان به ازای حفاظت از فرودگاه امریکائی در ولایت هرات پول پرداخت نمود. بخشی از این پول از طریق رهبران محلی به شکل خرید تسلیحات و مهمات مستقیماً در اختیار "طالبان" قرار گرفت.

اگر توجه داشته باشیم که افراد ارتش آمریکا به قاچاق مواد مخدر و تجارت اسلحه مشغول هستند، در این صورت، جایگزینی آنها با مزدوران شرکت نظامی خصوصی ابعاد تازه‌ای به این صنعت جنائی خواهد بخشید. در نهایت، افغانستان به طور قطع به مرکز اصلی قاچاق مواد مخدر، تجارت اسلحه و انسان در جهان و جنگ، به جنگ قبیله‌ای جنایتکاران تبدیل خواهد گشت. در این صورت، کمپانی نظامی خصوصی جنبه‌های مثبت کمی نخواهد داشت -دولت

امریکا مسؤول کشته شدن مزدوران در حین اجرای قراردادها شناخته نخواهد شد. این مسأله شخصی آنها خواهد بود. به این ترتیب، امکان سلب مسؤولیت از خود و پاکدست بودن فراهم گردید.

<https://www.fondsk.ru/news/2018/08/23/privatizacija-vojny-ili-banditskie-razborki-46658.html>

۱۰ شهریور سنبله ۱۳۹۷